

телите отъ вѣстѣта, че нѣкаква тайна комисија отъ гърци и българи се била събрала, за да постигне помирение между искането на българитѣ и упорството на патриаршията. Слуховетѣ за тая комисија, потвърдени и отъ в. „Левантѣ Хералдѣ“, смутили прѣдставителитѣ и направили положението имъ „трънливо“. Тѣ се боели отъ една такава комисија, защото виждали, че помирението може да се постигне само за смѣтка на народнитѣ български права, вече утвърдени отъ султанския ферманъ. Вижда се, че и Чинтуловъ е билъ смутенъ отъ тия слухове. Прѣдставителитѣ били повикани на извънредно заседание, въ което Чомаковъ казалъ, че такава комисија наистина била съставена по заповѣдь на Али паша и вече заседавала единъ пжтъ. Но въ това врѣме влѣзълъ Марко Балабановъ и заявилъ, че Кръстевичъ му поржчалъ да съобщи на прѣдставителитѣ, че такава комисија не сществува. „Въобразете си — пише Чинтуловъ — каква радостъ обля сърдцата на прѣдставителитѣ. Сичкитѣ, като че побудени отъ нѣкой магически жезълъ, изпълскаха ржцѣ“. Той прибавя, че още не знаелъ зародиша и развезката на тая работа (№ 322). За сщщата комисија той пише въ слѣдващото писмо отъ 6 априлъ, въ което казва, че тя не сщществувала вече. Кръстевичъ излѣзълъ правъ, като не давалъ да се праща протестъ отъ събора до Портата противъ тази комисија. Разбрало се вече и какви били гръцкитѣ прѣдложения въ комисията, които били отблъснати отъ нашитѣ прѣдставители въ нея. Освѣнъ това, Чинтуловъ съобщава, че нашитѣ комисари подали до Портата прошение, въ което изложили страданията на македонцитѣ отъ гръцкитѣ владици. Правителството разпратило телеграми изъ епархиитѣ съ нареждане, всички затворени българи „по въпросѣтъ“ да бждатъ пуснати, и занапрѣдъ властитѣ да не взиматъ участие въ религиознитѣ спорове между българи и гърци. „Този постжпкъ на правителството — пише Чинтуловъ — изпълни съ неопикуема радостъ сърдцата на сичкия Съборъ“. Наскоро послѣдниятъ почналъ да получава благодарствени писма отъ пострадалитѣ епархии, особено отъ Македония. Чинтуловъ се надѣва, че сега вече ще могатъ да се опрѣдѣлятъ границитѣ на цѣлата българска екзархия, тѣй като е дадена необходимата свобода на македонцитѣ да заявятъ исканията си по черковния въпросъ.